

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

ततोनादः समभवद्वादित्राणां च निःस्वनः ॥ देवासुराणां सर्वेषां तस्मिन् युद्धे ह्युपस्थिते ॥ ११ ॥ अथ वृत्रस्य कौरव्यदृष्ट्वा शक्रमवस्थितं ॥ न संभ्रमो न भीः काचि
दास्थावासमजायत ॥ १२ ॥ ततः समभवद्युद्धं त्रैलोक्यस्य भयंकरं ॥ शक्रस्य च सुरेन्द्रस्य वृत्रस्य च महात्मनः ॥ १३ ॥ असिभिः पट्टिशैः शूलैः शक्तितो मरुद्गैः ॥
शिलाभिर्विविधाभिश्च कर्मुकैश्च महास्वनैः ॥ १४ ॥ शस्त्रैश्च विविधैर्दिव्यैः पावकोल्काभिरवच ॥ देवासुरैस्ततः सैन्यैः सर्वमासीत् समाकुलं ॥ १५ ॥ पितामह
पुरोगाश्च सर्वे देवगणास्तथा ॥ ऋषयश्च महाभागास्तद्युद्धं द्रष्टुमागमन् ॥ १६ ॥ विमानार्थे महाराजसिद्धाश्च भरतर्षभ ॥ गंधर्वाश्च विमानाग्रैरप्सरोग्रिभिः समाग
मन् ॥ १७ ॥ ततो तैरिक्षमावृत्य वृत्रो धर्मभृतां वरः ॥ अश्मवर्षणे देवं द्रंसमाकिरदतिद्रुतं ॥ १८ ॥ ततो देवगणाः क्रुद्धाः सर्वतः शरवृष्टिभिः ॥ अश्मवर्षमपो हंत वृ
त्रप्रेरितमाहवे ॥ १९ ॥ वृत्रस्तु कुरुशार्दूलमहामायो महाबलः ॥ मोहयामास देवं द्रमाया युद्धे न सर्वशः ॥ २० ॥ तस्य वृत्रार्दितस्याथ मोहमासीच्छतक्रतोः ॥ र
थं तरेण तं तत्र वसिष्ठः समबोधयत् ॥ २१ ॥ वसिष्ठ उवाच देवश्रेष्ठोसि देवं द्रेत्यासुरनिबर्हण ॥ त्रैलोक्यबलसंयुक्तः कस्मान्छकविषीदसि ॥ २२ ॥ एष
ब्रह्मा च विष्णुश्च शिवश्चैव जगत्पतिः ॥ सोमश्च भगवान्देवः सर्वे च परमर्षयः ॥ २३ ॥ माकार्षीः कश्मलं शक्रकश्चिदेवेतरो यथा ॥ आर्या युद्धमतिकृत्वा जहि शत्रू
न्सुराधिप ॥ २४ ॥ एष लोका गुरुख्यक्षः सर्वलोक नमस्कृतः ॥ निरीक्षते त्वां भगवांस्त्यजमोहं सुराधिप ॥ २५ ॥ एते ब्रह्मर्षयश्चैव बृहस्पतिपुरोगमाः ॥ स्तवेन शक्र
दिव्येन स्तवं तित्वां जयाय वै ॥ २६ ॥ भीष्म उवाच एवं संबोध्यमानस्य वसिष्ठेन महात्मना ॥ अतीव वासवस्यासीद्वलमुत्तम तेजसः ॥ २७ ॥ ततो बुद्धिमुपा
गम्य भगवान्याकशासनः ॥ योगेन महता युक्तस्तं मायां व्यपकर्षत ॥ २८ ॥ ततो गिरः सुतः श्रीमांस्तैश्चैव सुमहर्षयः ॥ दृष्ट्वा वृत्रस्य विक्रान्तमुपागम्य महेश्वरं ॥
॥ २९ ॥ ऊचुर्वृत्रविनाशार्थं लोकानां हितकाम्यया ॥ ततो भगवतस्ते जोज्वरो भूत्वा जगत्पतेः ॥ ३० ॥ समाविशतदारौ द्रो वृत्रं लोकपतितदा ॥ विष्णुश्च भगवान्देवः
सर्वलोकानि पूजितः ॥ ३१ ॥ ऐंद्रं समाविशद्वृत्रं लोकसंक्षणे रतः ॥ ततो बृहस्पतिर्धोमानुपागम्य शतक्रतुं ॥ वसिष्ठश्च महतेजाः सर्वे च परमर्षयः ॥ ३२ ॥ ते स
मासाद्य वरदं वासवं लोकपूजितं ॥ ऊचुरेकाग्रमनसो जहि वृत्रमिति प्रभो ॥ ३३ ॥ महेश्वर उवाच एष वृत्रो महान शक्रबलेन महता वृतः ॥ विश्वात्मा सर्वग
श्चैव बहुमायश्च विश्रुतः ॥ ३४ ॥ तदेनमसुरश्रेष्ठं त्रैलोक्येनापि दुर्जयं ॥ जहिवं योगमास्यायमावमं स्याः सुरेश्वर ॥ ३५ ॥